

Informe tècnic de correcció de nom de la plaça Sant Bernat Calbó a plaça Sant Bernat Calvó

Proposta: corregir el nom de la plaça que actualment porta el nom de *plaça Sant Bernat Calbó* a ***plaça Sant Bernat Calvó***, situada al barri del Poblenou.

Justificació: errada ortogràfica

Informe tècnic de correcció de nom del passatge Aymà a passatge Aymar

Proposta: corregir el nom del passatge que actualment porta el nom de *Passatge Aymà* a ***passatge Aymar***, situat a l'espai entre el carrer del Taulat i el passeig de Calvell.

Justificació: errada ortogràfica

Informe tècnic de correcció de nom del carrer Alcalá de Guadaira a Alcalá de Guadaíra

Proposta: corregir el nom del carrer que actualment porta el nom de *carrer de Alcalá de Guadaira* a ***carrer Alcalá de Guadaíra***, situat a l'espai entre carrer de Menorca i la rambla de Guipúscoa.

Justificació: errada ortogràfica

Informe tècnic del canvi de nom de la Plaça Theolongo Bachio a Plaça de Gerda Taro

Proposta: nomenar **Plaça de Gerda Taro** a la Plaça que actualment porta el nom de Plaça Theolongo Bachio, situada a la Rambla Prim, entre carrers Mogent i Ferrer Bassa del barri Besòs Maresme, del Districte de Sant Martí.

Biografia: Gerda Taro, (Stuttgart, 1910 – El Escorial, 1937) Fotoperiodista

Gerda Taro va ser una de les primeres dones que va exercir i va gaudir de reconeixement com a fotoperiodista. El seu treball es va desenvolupar sobretot durant la Guerra Civil Espanyola. El seu veritable nom era Gerta Pohorylle i va néixer a Stuttgart, Alemanya, l'1 d'agost de 1910. Els seus pares eren jueus polonesos.

Gerda era una jove que es va involucrar als moviments obrers de tendència socialista. El 1933 va haver de refugiar-se a París a causa de la persecució nazi que patia Alemanya on va ser detinguda. Va ser allà on va conèixer Endre Frieddman. Gerda i Endre van començar una relació sentimental que duraria fins a la mort de la fotògrafa. Van canviar els seus noms per Robert Capa i Gerda Taro, suposadament inspirats en Frank Capra i Greta Garbo. Es van inventar una nova història personal per viure com a fotògrafs. Robert va ensenyar fotografia a Gerda i Gerda va arreglar el descurat aspecte de Robert.

L'agost del 1936 Gerda Taro i Robert Capa van arribar a Espanya pel seu compte i risc en plena Guerra Civil. El seu objectiu era documentar la causa republicana per vendre les fotos a la premsa francesa. Al principi tots dos fotògrafs van fer servir la marca Robert Capa, per la qual cosa resulta difícil distingir l'autoria a les fotos d'aquella època. Després cadascú va seguir el seu propi camí com a fotògraf de guerra i Endre es va quedar amb la marca, mentre Gerda va començar a signar com a Photo Taro. Gerda Taro es va convertir en una avançada del fotoperiodisme. La seva breu trajectòria es compon gairebé exclusivament de dramàtiques fotos dels fronts de la Guerra Civil espanyola. Tot i que també retrata l'alegria al mig del drama.

Gerda Taro i Robert Capa van viatjar pels fronts republicans espanyols tant junts com per separat. A finals del 36 van iniciar una feina en què Capa gravava amb una càmera mentre ella feia les fotografies. Van treballar tan estretament que molts dels fotogrames de la pel·lícula són similars a les imatges preses per la fotògrafa.

L'estil de la darrera època de Gerda Taro és similar al de Capa. Tots dos es diferencien a l'interès per les composicions formals que tenia Gerda. Una altra discrepància entre ells és el grau d'intensitat amb què fotografien temes truculents. Ella fa fotografies molt més crues i dures que ell. El 2008 es va descobrir La Maleta Mexicana, una caixa amb 4.000 negatius de la Guerra Civil

Espanyola realitzats per Gerda Taro, Robert Capa i David Seymour. Aquesta col·lecció va revelar que moltes de les fotografies signades com Robert Capa eren en realitat de Gerda Taro. A Gerda li deien "La petita guineu vermella" pel seu color de pèl, la seva joventut i la seva habilitat. Tenia vocació periodística, vista de fotògraf i sempre trobava el lloc per fer les millors fotos. I era molt valenta per estar a primera línia del front de guerra. Tant de valor li va costar la vida.

Del seu treball en solitari, el reportatge més important va ser el de la primera fase de la batalla de Brunete. Va ser testimoni del triomf republicà en aquesta fase. El reportatge es va publicar a *Regards* el 22 de juliol de 1937 li va reportar un gran prestigi. A la Maleta Mexicana es van trobar fotografies fetes a la seva estada a Barcelona l'agost del 1936, fotos a les Milicianes (...camp de la Bota) i la foto del nen soldat entre d'altres, Barcelona vivia en aquells moments una gran eufòria revolucionària.

Gerda Taro va morir el 26 de juliol de 1937, sis dies abans de fer 27 anys. S'havia enfilat a l'estrep d'un cotxe de les Brigades Internacionals durant el replegament de l'exèrcit republicà. Uns avions enemics volant a baixa altura van provocar que caigués a terra i un tanc que maniobrava en aquell moment la va atropellar. La van traslladar a l'hospital anglès de l'Escorial on no van poder fer res per salvar la vida. Va ser enterrada a París amb tots els honors que mereixia una autèntica heroïna republicana. Va ser la primera fotògrafa dona que va morir mentre informava d'una guerra.

Aquesta proposta la justifiquem en el treball de recerca per donar reconeixement a les dones que han deixat un llegat intel·lectual important. Gerda Taro per la seva trajectòria en la lluita antifeixista mereix ser reconeguda a l'espai públic i formar part del Nomenclàtor de la ciutat.

Justificació del canvi de nom: La Plaça Theolongo Bachio té un nom inventat i és un personatge que no va existir mai. Heroi inventat que se li atribueixen els mèrits de guerrer, suposat cabdill laietà, vencedor de batalles als camps provençals, una història que mai va existir, allò que actualment en diríem una post-veritat. El propi nomenclàtor de Barcelona reconeix que es un "fet que esdevingué una falsedat històrica"

Impulsor: Aquesta proposta ha estat consensuada i li donen suport les entitats que treballem en xarxa des de la *Comissió Memòria i Gènere*. Les entitats signants son: TV-Clot Sant Martí/ Dones Reporteres, Associació de Dones Àmbar Prim, Dones del Foment Martinenc, AIO.CAT, Associació per la Igualtat i la Recerca i AA.VV. Maresme

Informe tècnic de la Plaça Felicitat Duce Ripollès

Proposta: Nomenar Plaça Felicitat Duce Ripollès, a la nova plaça en la confluència dels carrers Sancho de Ávila i Àlaba, en reconeixement a la seva destacada contribució en l'àmbit de la moda, l'educació i l'emprenedoria femenina.

Biografia: Felicitat Duce va ser una figura pionera, la tasca de la qual va deixar una empremta profunda en la història de Barcelona i en la societat espanyola del segle XX. El seu llegat segueix vigent, sent una referència en la formació de dissenyadors i en la lluita per la igualtat d'oportunitats per a les dones.

Felicitat Duce Ripollès va néixer el 7 de març de 1909 al barri de Gràcia, a Barcelona. Procedent d'una família humil, des de petita va mostrar un gran interès per l'aprenentatge i una capacitat natural per la costura i el disseny. Als 12 anys, gràcies a una beca, va ingressar a l'Escola Professional per a la Dona, on el seu talent innat la va portar a destacar. La seva vocació per la moda va quedar definida des de llavors, i amb només 19 anys, el 1928, va fundar la seva primera Escola de Tall i Confecció a la Rambla del Prat de Barcelona.

La creació d'aquesta escola no només va ser un acte d'emprenedoria pioner en una època en què poques dones tenien accés als negocis, sinó també un símbol de la seva visió per a la professionalització de la moda a Espanya. Felicitat Duce va formar milers de dones, capacitades per obtenir independència econòmica a través de l'aprenentatge de l'art de vestir. Així, en un context de fortes limitacions per a les dones, Duce es va posicionar com una precursora del feminisme i l'apoderament femení.

Un dels fets més importants de la seva carrera va ser el desenvolupament del mètode Medímetro, un sistema revolucionari de tall i patronatge que facilitava la creació de peces sense necessitat de retocs. Aquest sistema s'ensenyava a la seva escola i va atreure centenars d'alumnes, consolidant Felicitat Duce com una figura clau en la moda espanyola. A més, Felicitat Duce va crear i patentar el Sistema Feli, un sistema de patronatge i escalat que, gràcies a la seva precisió i versatilitat, s'ha convertit en la base dels mètodes de patronatge de moltes empreses de moda a Espanya. Aquest sistema permetia als dissenyadors traslladar les seves idees a la realitat amb gran exactitud, millorant la creació de volums i siluetes. El Sistema Feli s'ha mantingut com a referent en la indústria, i el seu enfocament innovador ha ajudat estudiants i professionals a perfeccionar les seves habilitats en la confecció i l'escalat industrial.

La seva vocació per l'ensenyament no es va limitar a l'àmbit local. Durant els anys 40, Felicitat Duce va llançar cursos de patronatge i confecció a distància, fent accessible la seva metodologia a milers de dones que des de casa seva podien

aprendre l'ofici i obtenir una certificació. Aquesta iniciativa va representar un salt innovador en la democratització de l'accés a l'educació, especialment per a dones de contextos desfavorits.

En un temps en què el paper de la dona estava fortament restringit a l'àmbit domèstic, Felicitat Duce va trencar barreres amb la seva visió. A través de la seva escola i, més tard, mitjançant els cursos a distància, va proporcionar a les dones una eina d'emancipació: la formació professional. Felicitat Duce entenia que l'educació era una forma d'alliberar les dones de les limitacions imposades per la societat de la seva època.

A més, el seu exemple com a empresària pionera va servir d'inspiració per a moltes dones. En un moment en què el món empresarial estava dominat pels homes, Felicitat Duce va demostrar que les dones podien no només tenir èxit, sinó liderar amb una visió innovadora i transformadora.

Felicitat Duce no només va destacar en l'àmbit de la moda i l'educació, sinó també en els mitjans de comunicació. Va col·laborar durant més de deu anys a la revista Siluetes, i sota el pseudònim Olga del Castillo, va divulgar consells de moda en diaris i programes de ràdio com a Ràdio Barcelona, on compartia coneixements sobre com vestir amb estil. Aquesta activitat no només va reforçar la seva imatge com a experta en moda, sinó que també va ampliar la seva influència, permetent que el seu mètode arribés a audiències més àmplies.

Al llarg de la seva vida, Felicitat Duce va mantenir una constant recerca de l'excel·lència i l'intercanvi internacional. En col·laboració amb el Centre d'Études Techniques des Industries de l'Habillement (CETIH) de París, va organitzar viatges per als seus estudiants a la capital francesa, on podien participar en jornades tècniques de formació en moda. Aquestes connexions internacionals van consolidar Felicitat Duce i la seva escola com a referència en la formació de dissenyadors, no només a Espanya, sinó a nivell global.

El treball i la influència de Felicitat Duce van ser reconeguts en múltiples ocasions amb premis que evidencien el seu impacte en la moda, l'educació i el feminisme:

- Medalla al Mèrit en el Treball (1979): Reconeixement per la seva tasca pedagògica i empresarial en la formació de generacions de dones.
- Premi Nacional de l'Elegància (1981): Atorgat pel Centre de la Moda de Caracas en reconeixement a la seva contribució a l'estil i l'elegància.
- Medalla Francesc Macià (1985): Concedida per la Generalitat de Catalunya en reconeixement a la seva aportació a l'educació i a la moda catalana.
- Diploma d'Honor de Pierre Cardin (1986): Reconeixement a la seva destacada tasca pedagògica en la moda, atorgat per un dels grans dissenyadors del segle XX.

- Premi Executiva Líder (1988): Concedit per l'Associació Catalana d'Empresàries en reconeixement al seu lideratge com a dona empresària.
- Premi de l'Agrupació Empresarial Independent (1991): Atorgat per l'Institut Català de la Dona en honor a la seva defensa de la igualtat d'oportunitats.
- Premi per a la Igualtat d'Oportunitats Home-Dona (1993): També atorgat per l'Institut Català de la Dona en reconeixement a la seva lluita per la igualtat de gènere en l'àmbit laboral.
- Clau de Barcelona (1995): Guardó concedit pel Club d'Amics de la Clau de Barcelona en reconeixement al seu impacte cultural i social a la ciutat.

Felicitat Duce no només va ser una empresària visionària, sinó una dona compromesa amb la igualtat d'oportunitats, la innovació i la formació de noves generacions de professionals. La seva trajectòria representa els valors de Barcelona: una ciutat cosmopolita, avantguardista i compromesa amb la igualtat de gènere i l'educació de qualitat.

L'impacte que Felicitat Duce ha tingut en la vida de milers de persones, tant a nivell local com internacional, justifica plenament que la ciutat li dediqui una plaça en el seu honor. Seria un reconeixement no només al seu llegat en el món de la moda, sinó a la seva lluita incansable per l'apoderament femení i l'educació com a motors de canvi social. Barcelona, com a ciutat de la innovació i la creativitat, té en Felicitat Duce una figura que encarna aquests principis i la memòria de la qual mereix ser perpetuada en l'espai públic.

Impulsor: Centre Autoritzat d'Ensenyaments Artístics Superiors LCI Barcelona, amb el recolzament de Mercedes Freixas, neta de Felicitat Duce Ripollés (s'adjunta carta de recolzament)



**Ajuntament
de Barcelona**

Institut de Cultura

Palau de la Virreina
La Rambla, 99
08002 Barcelona
Telèfon 933 161 000
www.bcn.cat/barcelonacultura

VICTOR MARTINEZ LAFUENTE, Secretari de la Ponència del Nomenclàtor dels carrers de Barcelona,

FAIG CONSTAR

Que en la sessió ordinària de la Ponència celebrada el dia 14 de juliol de 2025, es va adoptar l'acord següent:

INFORMAR FAVORABLEMENT de l'esmena de la denominació de la plaça de Sant Bernat Calbó per la de plaça de Sant Bernat Calvó per a l'espai entre el carrer de Galceran Marquet i el carrer de l'Amistat, Districte de Sant Martí.

SOL·LICITAR el corresponent informe favorable del Consell Plenari del Districte de Sant Martí.

La qual cosa es comunica als efectes pertinents,



**Ajuntament
de Barcelona**

VICTOR MARTINEZ
LAFUENTE - DNI
77124128E (TCAT)
2025.07.17 12:51:19
+02'00'



**Ajuntament
de Barcelona**

Institut de Cultura

Palau de la Virreina
La Rambla, 99
08002 Barcelona
Telèfon 933 161 000
www.bcn.cat/barcelonacultura

VICTOR MARTINEZ LAFUENTE, Secretari de la Ponència del Nomenclàtor dels carrers de Barcelona,

FAIG CONSTAR

Que en la sessió ordinària de la Ponència celebrada el dia 14 de juliol de 2025, es va adoptar l'acord següent:

INFORMAR FAVORABLEMENT de l'esmena de la denominació del passatge d'Aymà per la de passatge d'Aymar per a l'espai entre el carrer del Taulat i el passeig de Calvell, Districte de Sant Martí.

SOL·LICITAR el corresponent informe favorable del Consell Plenari del Districte de Sant Martí.

La qual cosa es comunica als efectes pertinents,



**Ajuntament
de Barcelona**

VICTOR MARTINEZ
LAFUENTE - DNI 77124128E
(TCAT)
2025.07.17 12:41:25 +02'00'



**Ajuntament
de Barcelona**

Institut de Cultura

Palau de la Virreina
La Rambla, 99
08002 Barcelona
Telèfon 933 161 000
www.bcn.cat/barcelonacultura

VICTOR MARTINEZ LAFUENTE, Secretari de la Ponència del Nomenclàtor dels carrers de Barcelona,

FAIG CONSTAR

Que en la sessió ordinària de la Ponència celebrada el dia 14 de juliol de 2025, es va adoptar l'acord següent:

INFORMAR FAVORABLEMENT de l'esmena de la denominació del carrer d'Alcalá de Guadaira per la de carrer d'Alcalá de Guadaíra per l'espai entre el carrer de Menorca i la rambla de Guipúscoa.

SOL·LICITAR el corresponent informe favorable del Consell Plenari del Districte de Sant Martí.

La qual cosa es comunica als efectes pertinents,



**Ajuntament
de Barcelona**

VICTOR MARTINEZ
LAFUENTE - DNI
77124128E (TCAT)
2025.09.23 14:10:01
+02'00'



**Ajuntament
de Barcelona**

Institut de Cultura

Palau de la Virreina
La Rambla, 99
08002 Barcelona
Telèfon 933 161 000
www.bcn.cat/barcelonacultura

VICTOR MARTINEZ LAFUENTE, Secretari de la Ponència del Nomenclàtor dels carrers de Barcelona,

FAIG CONSTAR

Que en la sessió ordinària de la Ponència celebrada el dia 14 de juliol de 2025, es va adoptar l'acord següent:

INFORMAR FAVORABLEMENT del canvi de denominació de la plaça de Theolongo Bacchio per la de plaça de Gerda Taro per a l'espai entre la rambla de Prim i el carrer de Ferrer Bassa.

SOL·LICITAR el corresponent informe favorable del Consell Plenari del Districte de Sant Martí.

La qual cosa es comunica als efectes pertinents,



**Ajuntament
de Barcelona**

VICTOR MARTINEZ
LAFUENTE - DNI
77124128E (TCAT)
2025.07.18 10:02:58
+02'00'



**Ajuntament
de Barcelona**

Institut de Cultura

Palau de la Virreina
La Rambla, 99
08002 Barcelona
Telèfon 933 161 000
www.bcn.cat/barcelonacultura

VICTOR MARTINEZ LAFUENTE, Secretari de la Ponència del Nomenclàtor dels carrers de Barcelona,

FAIG CONSTAR

Que en la sessió ordinària de la Ponència celebrada el dia 14 de juliol de 2025, es va adoptar l'acord següent:

INFORMAR FAVORABLEMENT de la denominació de **plaça de Felicitat Duce** per a l'espai entre el carrer de Sancho de Ávila i el carrer de Tànger, Districte de Sant Martí.

SOL·LICITAR el corresponent informe favorable del Consell Plenari del Districte de Sant Martí.

La qual cosa es comunica als efectes pertinents,



**Ajuntament
de Barcelona**

VICTOR MARTINEZ
LAFUENTE - DNI
77124128E (TCAT)
2025.07.17 09:57:04
+02'00'

Barcelona, 13 de novembre de 2024.

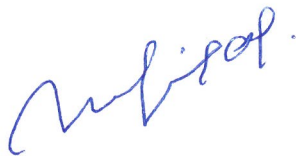
A qui correspongui,

Em dirigeixo a vostès per expressar el meu suport a la iniciativa de LCI Barcelona, la institució que manté i continua el llegat de la meva mare, Felicidad Duce Ripollès, en la formació de professionals de la moda i el disseny, per tal que la nova plaça situada a la confluència dels carrers Sancho de Ávila i Àlaba porti el seu nom.

Com a única filla de Felicidad Duce, considero que aquesta plaça, situada precisament al costat del nou campus de LCI Barcelona, és un lloc ideal per retre homenatge a la seva figura i obra. La meva mare va ser una pionera en l'àmbit de l'educació, la moda i l'emprenedoria femenina, i va dedicar la seva vida a la formació de dissenyadors i a promoure la independència econòmica de moltes dones a través de la seva escola de disseny. El seu llegat és avui una part essencial de la història de Barcelona, i continua viu gràcies al treball d'LCI Barcelona.

És per això que dono tot el meu suport a aquesta proposta, que representa una forma digna de reconèixer la seva contribució al desenvolupament de la moda i a la igualtat d'oportunitats en el nostre país.

Cordialment,



Mercedes Freixas